

JUNI 1997

ANDRINGA STAACH NIJS

30

ORGAAN VAN DE ANDRINGA-STICHTING

andringa staach

andringa - stichting

voorzitter (ad-interum)

Herman Andringa
Oranje Nassaupark 4
8933 BR Leeuwarden

secretaris (ad-interum)

Tsjikke Andringa
Leeuwerikstraat 5
9269 NB Veewouden

penningmeester

Jaap Andringa
Burg. Esselinkstraat 5
9172 PA Ferwerd
Postgiro nummer 99 00 8 te Ferwerd
Rabobank nummer 320 20 10 15 te Ferwerd

boeken

Ferdinand en Nelly Ettema - Andringa
Geert Knolweg 48
8501 MK Joure

redactie a.s.n. en archief

adreswijzigingen en familiegegevens naar

Tsjikke Andringa
Leeuwerikstraat 5
9269 NB Veewouden
Tel. 0511 - 47 22 07

Redactioneel

1997 schrijven we. Nog drie jaar en dan, in het heel bijzondere jaar 2000, komen de Andringa's weer bij elkaar. Zevenhonderd jaar Andringageschiedenis is reeds geschreven, maar nog veel meer geschiedenis is ongeschreven. Vijf maal al werden familiedagen georganiseerd door een groepje enthousiastelingen. Twee boeken en een Engelse vertaling zijn verschenen. Dit is het dertigste ASN en voor het jaar 2000 zullen er zeker nog enkele nummers het daglicht zien. Nieuwe bestuursleden en frisse werkgroepleden zullen in vergeelde archieven duiken om nieuwe feiten over de familiegeschiedenis aan de levende Andringa's te openbaren.

Op 16 november vorig jaar is een nieuw hoofdstuk toegevoegd aan de al rijk geschreven oogst. Wij kunnen toch zonder meer stellen dat deze vijfde familiedag meer dan geslaagd was. Meer deelnemers dan waar wij op hadden durven hopen, mooier weer dan verwacht, een boeiende lezing van Yme Kuiper, een interessante excursie rond en door de Grote Kerkstraat, waar zoveel historisch materiaal bij elkaar te vinden is. Kortom, een evenement om in de annalen bij te schrijven. Na de familiedag in Aldeboarn, nu bijna vijf jaar geleden, dachten de bestuursleden dat die prachtige, zonovergoten dag in het nostalgische Goerres nooit meer overtroffen zou kunnen worden. Uit de reacties van deelnemers mogen wij de conclusie trekken dat de bijeenkomst in de Koperen Tuin minstens zo'n groot succes is geworden. Dat succes heeft u beslist niet alleen te danken aan de organisatoren, maar vooral aan u zelf! Door uw steun, uw bijdrage en uw komst is de familiedag een onvergetelijke gebeurtenis geworden. In dit nummer een terugblik op 1997, een kijkje achter de schermen, aangevuld met wat losse berichten. Tevens vindt u de acceptgiro voor de jaarlijkse bijdrage. Vooral dit niet vergeten!!! Alleen met uw steun *schrijven wij 2000* enz.enz.

Herman Andringa

werkverslag andringa-stichting 1996

Het jaar 1996 zal in de geschiedenis van de stichting worden opgenomen als *het jaar van het boek*. Net als twaalf jaar geleden is het uitbrengen van het tweede Andringaboek een zeer intensieve bezigheid geweest voor het bestuur, de werkgroep-leden, de adviseurs en de huisgenealoog. Het al dan niet halen van de deadline was frustrerend, maar gaf, toen het wel werd gehaald, ook een enorme bevrediging. Het is normaal dat in een dergelijke hogedruksituatie spanningen ontstaan. Het komt erop aan hoe men met deze spanningen omgaat. Welnu, dit bestuur, nu uitgedund door normale mutaties en (nog) niet aangevuld, heeft zich voorbeeldig door de drukke periode heengeslagen. Onderlinge banden zijn versterkt en het geeft heel veel voldoening dat er een gezamenlijk product is afgeleverd, waar vriend en vijand het over eens zijn, dat dit er wezen mag. De bestuursvergaderingen kenden in feite - hoe kan het anders - maar twee hoofdonderwerpen: de familiedag en het Andringa-boek deel 2.

Dit jaar verscheen het ASN twee maal. Meer nog dan in de voorgaande jaren is het schrijven van het blad een duo-aangelegenheid van Herman en Tsjikke geworden. Nood- en tijdgedwongen kon dit moeilijk anders. Toch wil het bestuur op termijn hierin verandering brengen, door nieuwe redactieleden in te schakelen.

Het bestuur vergaderde dit verslagjaar maar liefst zes keer. Op dertig januari 1996 werd de eerste vergadering gehouden. De laatste bestuursvergadering vond plaats op 23 oktober 1996, drie weken voor de familiedag. De meeste vergaderingen vonden plaats bij de bestuursleden thuis, maar vanwege efficiëncy redenen werden werkgroep-, redactie- en bestuursvergaderingen ook op het kantoor van Herman belegd.

Naast de bestuursvergaderingen kwamen de werkgroepjes, die zich bezig hielden met het boek, vele malen bij elkaar.

De redactiecommissie, bestaande uit Heleen, Tsjerk en Herman hielden enkele extra bijeenkomsten, meestal aangevuld met Ype Brouwer en Tsjikke. Kortom, het was een druk vergader-, overleg- en organisatiejaar.

Op de familiedag is informatie verstrekt over de samenstelling van het bestuur. Na jaren van weinig veranderingen zijn dit jaar twee bestuursleden gestopt met het bestuurswerk. Op de familiedag is afscheid genomen van de voorzitter, Tsjerk, en onze automatiseringsdeskundige, Heleen. Zij zullen als adviseurs en/of werkgroepleden actief blijven voor de stichting. Voorlopig zal Herman Andringa, inmiddels verhuisd van Hempens naar Leeuwarden, de voorzittersrol vervullen, terwijl Tsjikke tijdelijk als secretaris zal optreden tot nieuwe bestuurders zijn gevonden. Jaap blijft penningmeester en Ferdinand en Nelly Ettema/Andringa blijven het beheer voeren over de voorraad boeken. Menno en Janny zijn lid van het bestuur. Naast de bestuursleden zijn er enkele werkgroepleden en adviseurs. Johan Nota, Ype Brouwers en Sjoerd Andringa uit Exloo hebben dit jaar als werkgroepsleden veel werk verzet voor het tweede boek over de Andringa's. Ype Brouwer was bovendien ook als professional werkzaam voor de stichting. Hij was verantwoordelijk voor het onderzoekswerk, waarin hij werd bijgestaan door de redactiecommissie Boek 2 (Tsjerk, Heleen en Herman) en de reeds genoemde andere werkgroepleden.

Sjoerd en Janke zijn officieel adviseurs van de Andringa-Stichting, maar gezien hun actieve rol dit verslagjaar kunnen zij beter tot de bestuursleden worden gerekend.

Het bestuur is na de familiedag niet meer voor een bestuursvergadering bij elkaar gekomen, mede doordat de secretaris i.v.m. een ongeval in het ziekenhuis belandde.

Over de financiën wordt afzonderlijk een stukje geschreven. De stichting had dit jaar ruim driehonderd donateurs/abonementen. Het negatieve saldo van de stichting bedroeg op 31 december 1996 een kleine 11 duizend gulden.

De secretaris

Onthullend familieboek

Andringa betrokken bij Slach by Warns

RUURD WALINGA

Leeuwarden – Uit alle hoeken van het land stromen ze vandaag naar het heitelân, de Andringa's. Sinds 1981 wordt elk schrikkeljaar een Andringa-dag gehouden. Vandaag wordt in de Koperen Tuin in Leeuwarden een tweede familieboek gepresenteerd.

Het boek is met driehonderd pagina's honderd bladzijden dunner dan de vorige. In het eerste boek stond de genealogie tot 1980 vermeld. In een supplement wordt het nageslacht vermeld. Verder is geneoloog Ype Brouwer erin geslaagd om weer wat dieper te graven, vertelt voorzitter Tsjerk Andringa van Schiermonnikoog van de Andringa-stichting.

In de veertiende en vijftiende eeuw was de naam Andringa al bekend, zo heeft Brouwer bij toeval ontdekt. "Jo moatte wat gelok ha mei sokke sneuperij".

Zo was in 1327 ene Petrus Andringa volmacht van Stavoren en onderhandelde hij met de graaf Willem van Holland. "Dus hy hat fêst by de Slach om Warns belutsen west", vermoedt Andringa. Een andere interessante Andringa uit het verre verleden was Joris van Andringa, rechterhand van Michiel de Ruyter. Joris was secretaris van deze zeeheld en later kapitein. Bovendien trouwde hij medio zeventiende eeuw met een nicht van De Ruyter, die als getuige optrad.

Tsjerk Andringa geniet van deze informatie. "Jo wurde der gjin sint better fan, mar it is sa nijsgierrich".

Hij vindt belangstelling voor familie-wortels belangrijk. Op de vraag waarom, antwoordt hij kort: "Je moatte respekt hâlde foar jins woartels". Het is bovendien interessant om sporen uit het verleden nog tegen te komen in het heden. Zo is Aldeboarn het Andringa-dorp bij uitstek waar rouwborden, familiewapens en straatnamen herinneren aan de boerenfamilie die hier in de vijftiende eeuw veel land bezat. In het vandaag gepresenteerde familieboek wordt de onthulling gedaan dat de Andringa-familie van Aldeboarn en Akkrum met elkaar verweven was. In 1981 kon de link nog niet gelegd worden. Verder is er in het tweede boek een supplement opgenomen over de adellijke tak van de familie; Van Andringa de Kempenaer. "Wy hawwe altyd noch ús jonker Willem dy't yn Wassenaar wennet".

'In wurd in wurd'

De Andringa-stichting werd in 1980 opgericht. De stichting geeft een blad uit dat ruim duizend abonnees heeft: Andringa Staach Nijs. Deze club herbergt bijna tien familiereksen. De bestuursleden zijn, hoewel ze Andringa heten, geen directe familie van elkaar. "Mar ús kontakt is sa goed, dat it fierder giet as freonskip", vindt Tsjerk Andringa. Of hij ook een opmerkelijke karaktertrek van de Andringa kan noemen? "Wy hawwe faak in dúdlike miening en in grut gefoel foar rjocht. Wat dat oan belanget binne wy echte Friezen: in man in man, in wurd in wurd".

Financiën

(een zorgelijk verhaal)

De stichting heeft als inkomstenbron de jaarlijkse bijdrage van de abonneementhouders van ASN. Voor het financieren van het genealogisch onderzoek en de bekostiging van het tweede boek is een groot bedrag nodig geweest. Dit bedrag is bij elkaar gebracht door extra bijdragen van vele familieleden en andere donateurs. De beste sponsering voor de stichting is het verkopen van boeken. Van boek 1 zijn er nog maar enkele exemplaren verkrijgbaar. Van boek 2 zijn er uiteraard nog honderden te koop. Er zijn vijfhonderd exemplaren van de pers gekomen. De prijs per boek bedraagt f 75,- Het kapitaal - voorzover wij kunnen spreken van kapitaal - van de stichting zit letterlijk en figuurlijk in onze boekenschat. Mijn opa placht te zeggen: "Ik leef van de rente van mijn schulden". Nou, zoiets zou de stichting nu ook kunnen zeggen, want voorlopig is er een schuld van ongeveer elf duizend gulden. Wij rekenen erop dat de komende tijd veel extra bestellingen binnen gaan komen, want om echt uit de schulden te komen moeten er nog een kleine twee honderd boeken verkocht worden. Wij weten maar al te goed dat dit wel enkele jaren kan duren voor het vereiste aantal verkocht zal zijn. De penningmeester van de stichting heeft gelukkig een goede naam bij onze huisbank, want anders had de stichting nooit een dergelijk krediet gekregen. Toch vinden wij als bestuur dat de liquiditeit van onze stichting zo snel mogelijk weer op een normaal peil moet zijn. Om die "arme penningmeester" uit de brand te helpen zijn dit en ook volgend jaar nog extra donaties nodig. Kunt u wat extra's missen of heeft u nog iemand die u een boek kado kan doen, ons - en vooral de penningmeester - bewijst u daar een een grote dienst mee.

de schaduwpenningmeester

Hoe kunt U boeken bestellen ?

Het verschuldigde bedrag overmaken op
Rabo-bank nr. 32 02 01 015 tnv Andringa Staach
te Ferwerd
Post-giro nr. 99008 tnv Andringa Stichting
te Ferwerd

Andringa boek deel 1 kost f 85,--

Andringa boek deel 2 - 75,--

Engelse vertaling deel 1 - 50,--

Engelse vertaling deel 2 (nog) niet aanwezig

Portokosten per boek + f 10,--

Uw bestelling doorgeven aan

Fam. F. Ettema-Andringa

Geert Knolweg 48

8501 MK Joure

Tel. 0513-412540

Zodra uw geld binnen is geeft penningmeester

Jaap Andringa (Burg. Esselinkstraat 5

9172 PA Ferwerd Tel.0518-411623)

dit door aan de fam. Ettema; zij zorgen daarna
z.s.m. voor verzending van het boek/de boeken.

Ook kunt U persoonlijk boeken afhalen en betalen
bij :

Ferdinand en Nelly Ettema te Joure en/of bij

Tsjikke Andringa (Leeuwerikstraat 5

9269 NB Veenwouden

Tel. 0511- 472207

Klachten over verzending en/of opmerkingen

over c.q. **aanvullingen** op de inhoud van de
tekst gaarne **schriftelijk** sturen naar

Tsjikke Andringa te Veenwouden.

Andringa boek 1 (1985) (404 pagina's)
 bevat de geschiedenis van de verschillende families
 Andringa van 1450 tot omstreeks 1983

Andringa boek 2 (1996) (246 pagina's)
 is een vervolg op het eerste boek en bevat aanvullend
 genealogisch onderzoek, een kijkatlas en actuele
 aanvullende (en gecorrigeerde) Andringa-familiegegevens.

Bij bestudering van boek 2 heeft U boek 1 nodig als
 naslagwerk.

tientjes

Het is bijna vakantie ...

Wij hopen natuurlijk dat
 het abonnementsgeld zo
 spoedig mogelijk wordt
 betaald (f 10,--) èn
 wie weet (i.v.m. onze
 zorgelijke financiële
 situatie sinds vorig jaar)
 zijn er velen bereid
 tot overmaking van
 (veel) extra tientjes ...

gevraagd ...

**Wij wensen iedereen een fijne
 vakantie en een behouden thuiskomst !**

Met vriendelijke groeten,

Tsjikke Andringa

16 november

Zaterdag. Vroeg, heel vroeg op. Eerst kijk ik naar de lucht. Prachtig weer. Gelukkig mooi weer, want vandaag is de fameuze familiedag en op het programma staat o.a. een rondwandeling door de stad. Bovendien zijn we gewend dat de familiedagen gehouden worden met stralend weer. Mijn dag zal bepaald worden door gehaast: van zeven uur 's-morgens tot zeven uur 's-avonds is mijn programma van minuut tot minuut gepland en er mag niets fout gaan. Aanhangwagens ophalen, bij de zaak langs, tentoonstellingspanelen ophalen, boeken (erg zwaar)laden, bloemen en nog wat andere spullen bij elkaar zoeken en met gezwinde spoed naar De Koperen Tuin. Diverse bestuursleden lopen daar druk doenig rond. Ferdinand sleept met zwart landbouwplastic. Tsjikke richt samen met Jaap de aankomsthal in en zij installeren zich deftig achter tafels om de familieleden te ontvangen. Zelf regisseer ik (juist ja, daar de microfoon en daar de tafel, ho, ho, die tafel moet daar staan. Ja, zo is het goed). Ook vroeg aankomende familieleden worden aan het werk gezet. Koffiekannen op de tafels, kledjes goed leggen, hier een bloemetje en daar een bloemetje. Ternauwernood op tijd komt alles toch weer in orde. Lang niet alles is naar (mijn) wens, maar improviseren is ook een vak. De zaal stroomt vol, echt vol. Gezellig vol. Familie drinkt koffie en praat. Er worden handen geschud, men knikt elkaar opgewekt toe, er wordt gelachen en bijna nauwelijks later dan gepland opent Tsjerk de Andringa-familiedag 1996.

Wat een feest! Zoals gewoonlijk wordt het officiële deel door de bestuursleden er in rap tempo doorgesjeesd. En dan kan Yme Kuiper, historicus en expert op het terrein van Friese adel, zijn lezing starten. Van achterin de zaal kijkt Tsjikke mij aan. Ik zag haar blik en wist meteen haar gedachte, omdat ik het zelfde dacht: *hoe bestaat het!* Wat bestaat, zult u nu denken. Ik zal het uitleggen. Enkele dagen voor de familiedag loop ik met Tsjikke de excursieroute. Beiden hebben wij gegevens verzameld over de

monumenten in en rond de Grote Kerkstraat. Laat nu de lezing naadloos aansluiten bij onze uitgestippelde route, zonder dat wij dit van tevoren wisten. Raar, maar waar en leuk bovendien. Deze dag staat met alles in het teken van de relatie Andringa en Andringa de Kempnaer. De lezing van Yme, de excursie door de stad en bovenal de uitreiking van het eerste exemplaar van het Andringaboek 2 aan jonkheer Willem, die met recht eregast is op onze familiedag, is een continue confrontatie tussen de adellijke en de niet-adellijke Andringatakken. Iedereen is vol aandacht voor het verhaal van Yme, dat blijkt ook uit de vele vragen die hem gesteld worden na afloop van zijn onderhoudende lezing. Bij de lunch dreigt het programma even in het honderd te lopen, doordat de aantallen broodjes niet lijken te kloppen met het aantal deelnemers. Krentenbollen bieden uitkomst. Na de lunch formeren de groepen zich en keert voor korte tijd de rust in De Koperen Tuin terug. Lang duurt deze rust niet, want al snel arriveren de eerste groepen die met thee en muziek bezig worden gehouden tot het grote moment: de uitreiking van de bestelde boeken. Alle betrokkenen bij de voorbereidingen, het opzetten, het schrijven en het produceren van dit tweede boek staan er versteld van dat het boek ook daadwerkelijk uitgereikt kan worden. Enige trots kan de bestuurs- en werkgroepleden niet ontzegd worden. Felicities alom. En glimmende gezichten. In verschillende hoeken van de volle zaal worden de bestelde boeken in ontvangst genomen. Een kleine twee honderd exemplaren gaan over de denkbeeldige toonbank. Een muzikaal intermezzo van Mieke Andringa en Nico Bekker brengen de stemming er goed in. Tenslotte wordt met bloemen en veel gekus afscheid genomen van twee bestuursleden. Voor de deelnemers is het op, voor de organisatoren rest nog een sprintje: zaal opruimen, alle gebruikte spullen weer in de boedelbak laden, boeken inpakken en wegbrengen en dan doodop, maar dik tevreden allen maar nagenieten van deze dag.

Uw nederige ceremoniemeester

17 november 1996

Het weer herinner ik mij niet meer. Wel de geluiden van deze ongelukkige morgen. Op kerktijd gebeurde het. Het was een ongelukje. Eén seconde uit balans. Een heftige reactie van mijzelf om te voorkomen dat ik zou vallen...Een harde knal klonk door de overdekte kleine ijshal van Kardingse te Groningen. Ik slaakte een snerpende gil. Mijn voet bungelde als aan een elastiekje aan mijn been. Zelfs de geringste beweging was onduidelbaar. Het ijs was nat en vooral koud. Geschrokken schaatsers stopten jassen onder mijn hoofd. Hoe lang duurt tijd als je gek wordt van pijn? Hoe lang duurt een minuut als je radeloos bent? De botten voelde ik schuren toen drie, vier of vijf mensen mij op een brancard tilden. In een kamertje kreeg ik lachgas en twee artsen keken naar het verloren been en zeiden met een begrafenisgezicht dat het allemaal goed zou komen en mee viel. Ik wist wel beter. Alsjeblieft help mij, help mij bad ik, help mij. Geef maar een prik, verdoof mij, laat mij slapen. In razende vaart gierde de ambulance, zonder sirene, alsof wij de enige weggebruikers waren, naar het Academisch Ziekenhuis Groningen. Door het lachgas doezelde ik af en toe weg. De plafonds van een grote lege griezelparkeergarage en van de lift staan diep in mijn herinnering gegrift. Net als de stemmen van de ambulancebroeders die heel menselijk niet laten merken dat dit hun dagelijkse bezigheid is. Niet gaan slapen, hoor, meneer. Wakker blijven. Hallo, hallo, bent u er nog? We zijn er zo, hoor, dan krijgt u morfine. Kalm maar hoor, het komt wel goed hoor. Gaan ze me al onder de grond stoppen?, denk ik even, als we door die grijze betonmassa razen. En de lift, gaat die naar de hemel. Hemeltjelief... Er lopen twee vrouwen achter de brancard aan, wie zijn dat in godsnaam? We sjeesden met het hele gezelschap door lange gangen en toen lag ik in een klein ziekenhuiszaaltje. Ik was waar ik kennelijk zijn moest: kamer 106 op de afdeling Traumatologie van het AZG. Hier ga ik logeren, een poosje tijdzoetbrengen met lotgenoten.

Lotgenoten waar ik deze zondag absoluut geen interesse in stelde. De morfine bracht mij in een zeer ikgerichte stemming. Die twee vrouwen bleken clubgenoten te zijn die mijn schaatsattributen en mijn kleren hebben meegenomen. Lazer op, ga toch weg, kon ik alleen maar denken. Laat mij maar liggen, het wordt toch niets meer met dat been. Af en toe zakte ik diep weg in een soort bewusteloosheid. Tussen twee doezelingen in stond Hiltje aan het bed. Het was eindeloos wachten op de operatie. Een team van chirurgen onder leiding van een professorbolleboos ging snijden, lijmen en plakken. Metaalbewerkers zijn het, gezien de hoeveelheid pennen, platen en schroeven die zij gebruikten. Het lijkt wel of zij er een satanisch genoegen in schepten om zoveel mogelijk metaal in dit mens te stoppen. Ik verdacht hen er sterk van aandelen of opties Hoogovens in het bezit te hebben. Tevoren werden foto's gemaakt, bloed afgetapt, extra pillen ingenomen, twee infusen aangelegd en dat allemaal in een weldadige, omfloerste sfeer van zacht pratende verplegers, gedempte geluiden, schuifelende voetstappen en ademhaling van fris ruikende witjassen. Zo moet het dus voelen als je echt oud bent, zo gaat het dus leven als je versleten bent en geen spier meer kunt gebruiken, zo dus heeft mijn vader de laatste maanden van zijn leven de wereld ervaren, aangehoord en verlaten. Hij was het overigens die metaal maakte, metaal dat nu onder mijn huid gestopt was. Meer dan vijf en twintig jaar heeft hij, de beste jaren van zijn leven, metaal geproduceert. Hij moest, gevlucht voor de armoe in Friesland, zijn brood verdienen in de stinkende en stoffige ruimten van de staalfabrieken in de IJmond. Aan zulke zaken lag ik te denken, liggend in dat ziekenhuis, met dat pootje dat niet meer wilde werken. De wereld kwam in een ander licht te staan: mijn vader en moeder, kinderen, kleinkind en echtgenote, vrienden, burens, zakenrelaties en sportvrienden knarsten door mijn kop. Vijf dagen at en dronk ik niet, praatte nauwelijks, en lag, naar boven starend, mijn benen in een soort gynaecologische onderzoeksconstructie te penzen, te kreunen en te krabbelen.

Door een niet opgehelderde allergie verging ik van de jeuk. De jeuk en de pijn streden een verwoede strijd om de meeste aandacht van mij. Na vijf dagen werd de pijn minder, misselijkheid verdween, de jeuk bleef, maar mijn humeur werd beter. Vanaf dat moment heb ik geklaagd noch gemopperd over de rampzalige gevolgen van dat minkukelongeluk. Wat? zielig? Niks zielig. Ik zag op de t.v. boven mijn bed, de hutu's en de tutu's, ik zag documentaires over Rusland, rapportages over Zuid Afrika, Zaïre en Iran. Wat heet dan zielig? Fantastisch eten kreeg ik. Naast mij lag een ruim negentig jarige, opgeruimde levensgenieter, die nimmer zijn lot vervloekte. Met zo'n mild en wijs man naast mij, met zoveel attente hulpverleners, verplegend personeel, medici en de vele bezoeken van schaats- en andere vrienden maakten de vier weken ziekenhuis beslist tot een onvergetelijke belevenis.

zes maanden later.....

Tientallen kaarten kreeg ik van lieve mensen, ontelbare telefoontjes van bekenden, vrienden en familie. Sommige Andringa's hoorden in de eerste weken na de familie- en ongeluksdag dat ik met zeer gecompliceerde, dubbele breuken in hogere sferen vertoefde. Het deed mij zeer goed dat zoveel mensen aan mij dachten en lieten weten hoe zij hadden genoten van de familiedag. Regelmatig bellen nog steeds uit het hele land (zelfs uit het buitenland!) familieleden om te informeren hoe het met mij gaat. Inmiddels kan ik bijna zonder krukken lopen. Weliswaar zullen er nog enkele, kleinere operaties nodig zijn, voordat alles weer naar wens zal functioneren, maar al met al ben ik heel tevreden. Niet in de laatste plaats doordat ik veel geleerd heb van mijn ziekenhuisverblijf, de handicap en de reactie van al die aardige mensen. Echt een geluk bij een ongeluk! Of niet soms?

Herman A.

Andringa
staach
Nijs:
Nieuws
van de
familie
Andringa

Adres-
wijzigingen
en
familie-
berichten
gaarne
sturen
naar:

Tsjikke
Andringa,
Leeuwerik-
str. 5
9269 HB
Veenwouden

Abonnements-
geld en
giften, enz.
overmaken
naar penning-
meester
Jaap

ons.
gironummer
99 00 8
t.n.v.
andringa
stichting
te ferwerd

ons
banknummer
32 02 01 015
t.n.v.
andringa
staach
te ferwerd

Boeken
zijn nog
steeds
verkrijgbaar
bij:
Nelly en
Ferdinand

Ferdinand
en Nelly
Ettema-
Andringa,
G. Knolweg.
48
8501 MK
Jouwe

(*)
andringa
boeken op?
deel I - bijna -
deel II - nog lang niet -
lin voorraad ± 300
wachten op uw
bestellingen!

wij

